۵۷۶۵۱/۸۳۲۰۱
۱۳۹۹/۷/۲۱

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

جناب آقای دکتر قالیباف
رییس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه اروپایی حمل و نقل محصولات خطرناک از طریق جاده (ای دی آر)" که به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی در جلسه ۱۳۹۹/۷/۶ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

حسن روحانی
رییس جمهور

تنظیم متن	کنترل ۱۴۶۳۶۹۹۷	تأیید نهایی	
	۷/۸	۷/۸	

رونوشت: دفتر رییس‌جمهور، دفتر معاون اول رییس‌جمهور، معاونت حقوقی رییس‌جمهور، معاونت امور مجلس رییس‌جمهور، وزارت راه و شهرسازی، وزارت امورخارجه، دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

۱۳۹۹/۷/۰۸

۵۷۶۵۱/ ۸۳۲۰۱
۱۳۹۹/۷/۲۱

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به اینکه در حین حمل و نقل کالاهای خطرناک مانند مواد منفجره و آتش‌زا، خودسوز، واکنشگرهای شیمیایی، مواد سمی یا عفونی و مواد رادیو اکتیو همواره خطر آسیب‌رساندن به انسان، محیط زیست و تحمیل زیان‌های مالی و جانی گسترده در صورت وقوع سوانح منجر به انفجار، آتش‌سوزی یا نشت مواد خطرناک وجود دارد و با توجه به اینکه یکی از شاخص‌های توسعه‌یافتگی کشورها در صنعت حمل و نقل، توانمندی آنها در جا به جایی فرامرزی کالاهای خطرناک یا فسادپذیر به طور اصولی، ایمن، سریع و ارزان می‌باشد و با عنایت به اینکه سالانه میزان قابل توجهی از کالاهای خطرناک توسط ناوگان حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای متعلق به کشورهای منطقه و اروپایی به واسطه عضویت آنها در موافقتنامه اروپایی حمل و نقل کالاهای خطرناک از طریق جاده (ای دی آر) از قلمروی جمهوری اسلامی ایران عبور کرده و یا کالاهای وارداتی و یا صادراتی کشور با ماهیت خطرناک از/به سایر کشورها حمل می‌گردد، لایحه زیر به منظور ارتقای جایگاه ترانزیتی در بخش حمل و نقل مواد خطرناک در منطقه، استفاده از ظرفیت‌های بالای فنی و اجرایی موافقتنامه مذکور در توسعه سطح ایمنی حمل و نقلی مواد خطرناک در قلمروی کشور، انطباق مؤلفه‌های حمل و نقل جاده‌ای با استانداردهای بین‌المللی در بخش جابه‌جایی حمل و نقل مواد خطرناک، اشتغال‌زایی و رونق فعالیت بخش‌های خصوصی در امر ترانزیت و حمل و نقل بین‌المللی، برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

"لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه اروپایی حمل و نقل محصولات خطرناک از طریق جاده (ای دی آر)"

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود نسبت به امضای موافقتنامه اروپایی حمل و نقل محصولات خطرناک از طریق جاده (ای دی آر) به شرح پیوست اقدام و اسناد الحاق را نزد امین اسناد تودیع نماید.

تبصره - رعایت اصل یکصد و سی و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در مورد ارجاع اختلاف به داوری موضوع ماده (۱۱) و اصل هفتاد و هفتم قانون یادشده در مورد هرگونه اصلاح موضوع ماده (۱۴) موافقتنامه الزامی است.

رئیس جمهور

وزیر راه و شهرسازی

وزیر امور خارجه

موافقت‌نامه اروپایی درخصوص حمل بین‌المللی کالاهای خطرناک از طریق جاده

طرف‌های متعاهد،
با تمایل به افزایش ایمنی حمل‌ونقل بین‌المللی جاده‌ای
به شرح زیرتوافق نموده‌اند:

ماده ۱

از نظر این موافقت‌نامه:

(الف) اصطلاح « وسیله نقلیه » به وسایل نقلیه موتوری، وسایل نقلیه کمرشکن، کشنده (تریلر) و نیمه کشنده، به گونه تعریف شده در ماده (۴) کنوانسیون حمل‌ونقل جاده‌ای مورخ ۱۹ سپتامبر ۱۹۴۹ (۲۸ شهریور ۱۳۲۸)، به‌جز وسایل نقلیه متعلق به یا تحت فرمان نیروهای مسلح یک طرف متعاهد، اطلاق می‌شود؛

(ب) اصطلاح «کالاهای خطرناک» به مواد و اقلامی اطلاق می‌شود که حمل‌ونقل بین‌المللی جاده‌ای آنها ممنوع بوده یا صرفاً در شرایط خاصی طبق پیوست‌های (الف) و (ب) مجاز است.

(پ) اصطلاح «حمل‌ونقل بین‌المللی» به هر عملیات حمل‌ونقلی اطلاق می‌شود که در قلمرو حداقل دو طرف متعاهد توسط وسایل نقلیه تعریف شده در بند (الف) فوق انجام شود.

ماده ۲

۱- با رعایت مفاد بند (۳) ماده (۴)، کالاهای خطرناکی که حمل‌ونقل آنها طبق پیوست (الف) ممنوع است، برای حمل‌ونقل بین‌المللی مورد تایید نخواهند بود.

۲- حمل‌ونقل بین‌المللی دیگر کالاهای خطرناک، مشروط به رعایت موارد زیر، مجاز خواهد بود:

(الف) شرایط وضع شده در پیوست (الف) برای کالاهای موردنظر، به ویژه در رابطه با بسته‌بندی و برچسب گذاری آنها و

(ب) شرایط وضع شده در پیوست (ب)، به ویژه در رابطه با ساخت، تجهیزات و بهره‌برداری از وسیله نقلیه‌ای که با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۴)کالاهای موردنظر را حمل می‌کند.

ماده ۳

پیوست‌های این موافقت‌نامه بخش جدایی ناپذیر آن را تشکیل خواهد داد.

ماده ٤

۱- هر یک از طرف‌های متعاهد حق نظارت یا ممنوع کردن ورود کالاهای خطرناک به قلمرو خود را به دلایلی غیر از ایمنی در طول حمل برای خود محفوظ نگه خواهد داشت.

۲- وسایل نقلیه‌ای که در زمان لازم‌الاجرا شدن این موافقت‌نامه در قلمرو یکی از طرف‌های متعاهد در حال بهره‌برداری هستند یا در طول دو ماه پس از لازم‌الاجرا شدن آن، در قلمرو مزبور مورد بهره‌برداری قرار گیرند، به‌مدت سه سال از زمان لازم‌الاجرا شدن این موافقت‌نامه، حتی چنانچه سازه و تجهیزات آنها به طور کامل با الزامات تعیین شده در پیوست (ب) برای عملیات حمل‌ونقل موردنظر مطابقت نداشته باشد، اجازه حمل‌ونقل بین‌المللی کالاهای خطرناک را خواهند داشت. با این حال به موجب بندهای معینی از پیوست (ب)، این مدت می تواند کاهش یابد.

دفتر هیئت دولت

www.dotic.ir

۳- طرف‌های متعاهد این حق را برای خود محفوظ می‌دارند تا ترتیبی اتخاذ کنندکه از طریق موافقت‌نامه‌های دو یا چندجانبه ویژه و با رعایت شرایط خاص، برخی کالاهای خطرناک که تمامی جابه‌جایی بین‌المللی آنها به موجب این موافقت‌نامه ممنوع شده است را بتوانند برای حمل و نقل بین‌المللی در قلمرو خود بپذیرند، یا این که کالاهای خطرناکی که به موجب این موافقت‌نامه، صرفاً در شرایطی خاص برای حمل‌ونقل بین‌المللی قابل قبول هستند، برای حمل‌ونقل بین‌المللی در قلمرو خود به موجب شرایطی با سخت‌گیری‌کمتر از شرایط مطرح شده در پیوست های این موافقت‌نامه بتوانند بپذیرند. موافقت‌نامه‌های دویا چندجانبه ویژه موضوع این بند، به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهد شد و وی آن‌ها را به طرف‌های متعاهدی که امضاکننده موافقت‌نامه‌های مذکور نیستند، ارسال خواهد نمود.

ماده ۵

عملیات حمل‌ونقلی که این موافقت‌نامه در مورد آن‌ها اعمال می‌شود، به طورکل مشمول مقررات ملی یا بین‌المللی حاکم بر تردد جاده‌ای، حمل‌ونقل جاده‌ای بین‌المللی یا تجارت بین‌المللی خواهد بود.

ماده ٦

۱- کشورهای عضو کمیسیون اقتصادی اروپا و کشورهایی که به موجب بند (۸) وظایف و اختیارات کمیسیون در سمت مشاور کمیسیون پذیرفته شده‌اند می‌توانند از راه‌های زیر طرف‌های متعاهد این موافقت‌نامه شوند:

(الف) با امضای آن؛

(ب) با تصویب آن پس از امضای مشروط به تصویب؛

(پ) با ملحق شدن به آن.

۲- کشورهای مزبور همان گونه که طبق بند (۱۱) وظایف و اختیارات کمیسیون می‌توانند در فعالیت‌های مشخص کمیسیون اقتصادی اروپا شرکت کنند، می‌توانند با الحاق به این موافقت‌نامه، پس از لازم‌الاجرا شدن آن، طرف‌های متعاهد این موافقت‌نامه شوند.

۳- این موافقت‌نامه تا ۱۵ دسامبر ۱۹۵۷ (۲۴ آذر ۱۳۳۶) برای امضا و پس از آن برای الحاق باز خواهد بود.

۴- تصویب یا الحاق با سپردن سندی نزد دبیرکل سازمان ملل متحد، نافذ خواهد شد.

ماده ۷

۱- این موافقت‌نامه یک ماه پس از تاریخی لازم‌الاجرا خواهد شد که شمار کشورهای ذکر شده در بند (۱) ماده (۶)، که بدون قید تحدید تعهد تصویب، موافقت‌نامه را امضا یا اسناد تصویب یا الحاق خود را سپرده اند، به جمع کل پنج رسیده باشد. در هر حال، پیوست‌های آن تا شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن خود موافقت‌نامه اعمال نخواهند شد.

۲- این موافقت‌نامه برای هر کشوری که آن را پس از این که پنج کشور موضوع بند (۱) ماده (۶)، موافقت‌نامه را بدون قید تحدید تعهد تصویب، امضا کرده یا اسناد تصویب یا الحاق خود را سپرده باشند، تصویب می‌نماید یا به آن ملحق می‌شود، یک ماه پس از تاریخی لازم‌الاجرا خواهد شد که کشور مذکور سند تصویب یا الحاق خود راسپرده باشد و پیوست‌های مربوط به آن برای کشور مذکور، چنانچه پیشتر از آن تاریخ به اجرا گذاشته شده باشند، از همان تاریخ یا چنانچه تا آن تاریخ به اجرا گذاشته نشده باشند، از تاریخی اعمال خواهد شد که طبق مفاد بند (۱) این ماده اعمال می شوند.

دفتر هیئت دولت

ماده ۸

۱- هر طرف متعاهد می‌تواند طی اطلاعیه‌ای به دبیرکل سازمان ملل متحد اعمال این موافقت‌نامه در مورد خود را ابطال نماید.

۲- ابطال اعمال موافقت‌نامه، دوازده ماه پس از تاریخ دریافت اطلاعیه مربوط به ابطال، توسط دبیرکل نافذ خواهد شد.

ماده ۹

۱- اعتبار این موافقت‌نامه در صورتی پایان خواهد یافت که پس از لازم‌الاجرا شدن آن، شمار طرف‌های متعاهد، طی دوازده ماه متوالی، کمتر از پنج باشد.

۲- در صورت انعقاد یک موافقت‌نامه جهانی جهت نظارت بر حمل‌ونقل کالاهای خطرناک، هر یک از مفاد این موافقت-نامه که مغایر با هر یک از مفاد موافقت‌نامه جهانی مذکور باشد، از تاریخ لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه اخیر، خود به خود در مورد روابط بین طرف‌های این موافقت‌نامه که طرف موافقت‌نامه جهانی می‌شوند، اجرا نخواهد شد وخود به خود جای خود را به مفاد مربوط موافقت‌نامه جهانی مذکور خواهد داد.

ماده ۱۰

۱- هر کشوری می تواند در زمان امضای این موافقت‌نامه، بدون قید تحدید تعهد تصویب یا سپردن سند تصویب یا الحاق خود یا در هر زمانی پس از آن، طی اطلاعیه‌ای خطاب به دبیرکل سازمان ملل متحد اعلام نماید که این موافقت‌نامه به تمام یا هر یک از قلمروهایی که آن کشور مسئول روابط بین‌الملل آن‌ها است تسری خواهد یافت. این موافقت‌نامه و پیوست‌های آن یک ماه پس از دریافت آن اطلاعیه توسط دبیرکل، به قلمرو یا قلمروهای نام برده شده در اطلاعیه، تسری خواهد یافت.

۲- هر کشوری که به موجب بند (۱) این ماده، اعلامیه‌ای در مورد تسری این موافقت‌نامه به هر قلمرویی صادر نماید که مسئول روابط بین‌الملل آن است، می‌تواند طبق مفاد ماده (۸)، اعمال این موافقت‌نامه را به طور جداگانه در رابطه با قلمرو مذکور ابطال نماید.

ماده ۱۱

۱- هر گونه اختلاف بین دو یا چند طرف متعاهد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقت‌نامه، تا سر حد امکان از طریق مذاکره بین آنها حل و فصل خواهد شد.

۲- هر گونه اختلاف که از طریق مذاکره حل نگردد، به درخواست هر یک از طرف‌های متعاهد درگیر در اختلاف، به داوری ارجاع خواهد شد و بر این اساس، به یک یا چند داور انتخاب شده با توافق طرف‌های اختلاف، ارجاع خواهد شد. اگر طی سه ماه از تاریخ درخواست داوری، طرف‌های اختلاف قادر به توافق در مورد انتخاب داور یا داوران نباشند، هر یک از طرف‌های مزبور می‌تواند از دبیرکل سازمان ملل متحد درخواست تعیین یک داور واحد را نماید تا اختلاف، برای تصمیم‌گیری به وی ارجاع گردد.

۳- تصمیم داور یا داوران تعیین شده به موجب بند (۲) این ماده برای طرف‌های متعاهد درگیر در اختلاف، الزام‌آور خواهد بود.

ماده ۱۲

۱- هر طرف متعاهد می‌تواند در زمان امضا، تصویب، یا الحاق به این موافقت‌نامه، اعلام کند که خود را ملزم به ماده (۱۱) نمی‌داند. دیگر طرف‌های متعاهد در ارتباط با هر یک از طرف‌های متعاهدی که چنین قید تحدید تعهدی را لحاظ کرده اند، به ماده ۱۱ملزم نمی‌باشند.

دفتر هیئت دولت

۲- هر طرف متعاهدی که به گونه پیش بینی در بند (۱) این ماده قید تحدید تعهدی را لحاظ کرده باشد، می‌تواند در هر زمان با مطلع ساختن دبیرکل سازمان ملل متحد از این قید تحدید تعهد صرفنظر کند.

ماده ۱۳

۱- پس از این که این موافقت‌نامه به مدت سه سال به اجرا در آمد، هر طرف متعاهد می‌تواند طی اطلاعیه‌ای خطاب به دبیرکل سازمان ملل متحد، درخواست کند که یک فرآهمایی به‌منظور بازنگری متن موافقت‌نامه، برگزار گردد. دبیرکل، تمامی طرف‌های متعاهد را از این درخواست مطلع خواهد نمود و فرآهمایی بازنگری توسط دبیرکل در صورتی برگزار خواهد شد که طی دوره چهار ماهه از تاریخ اطلاعیه توسط دبیرکل، حداقل یک چهارم از طرف‌های متعاهد، وی را از موافقت خود با این درخواست مطلع نمایند.

۲- اگر فرآهمایی طبق بند (۱) این ماده تشکیل شود، دبیرکل به تمام طرف‌های متعاهد اطلاع خواهد داد و از آنها دعوت خواهد نمود تا طی یک دوره سه ماهه، پیشنهادهایی را ارائه نمایند که ممکن است تمایل داشته باشند در فرآهمایی بررسی شود. دبیرکل دستور کار موقت فرآهمایی را همراه با متون پیشنهادهای مزبور، حداقل سه ماه پیش از تاریخ برگزاری فرآهمایی، به تمام طرف‌های متعاهد ارسال خواهد نمود.

۳- دبیرکل، تمامی کشورهای موضوع بند (۱) ماده (۶) و کشورهایی که به موجب بند (۲) ماده (۶)، طرف متعاهد شده‌اند را به هر فرآهمایی که طبق این ماده تشکیل می شود، دعوت خواهد نمود.

ماده ۱٤[1]

۱- فارغ از روش بازنگری پیش‌بینی‌شده در ماده ۱۳، هر طرف متعاهد می تواند یک یا چند اصلاحیه به پیوست‌های این موافقت‌نامه را پیشنهاد نماید. به این منظور، متن آن را به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهد کرد و دبیرکل نیز می‌تواند اصلاحاتی را برای پیوستهای این موافقت‌نامه جهت حصول اطمینان از تطابق بین آن پیوست‌ها و دیگر موافقت‌نامه‌های بین‌المللی مربوط به حمل کالاهای خطرناک، پیشنهاد دهد.

۲- دبیر کل هر گونه پیشنهاد مطرح شده به موجب بند ۱ این ماده را به تمام طرف‌های متعاهد انتقال خواهد داد و دیگر کشورهای موضوع بند (۱) ماده (۶) را از آن آگاه خواهد کرد.

۳- هر گونه اصلاحیه پیشنهادی برای پیوستها پذیرفته تلقی خواهد شد مگر این که طی سه ماه از تاریخی که دبیر کل آن را توزیع می‌کند، حداقل یک سوم از طرف‌های متعاهد، یا پنج طرف، چنانچه تعداد آنان بیش از یک سوم باشد، اطلاعیه کتبی اعتراض خود را نسبت به اصلاحیه پیشنهادی به دبیر کل تسلیم نموده باشند. اگر اصلاحیه پذیرفته شده تلقی شود، پس از انقضای یک دوره سه ماهه دیگر برای تمامی طرف‌های متعاهد لازم‌الاجرا خواهد بود، مگر در موارد زیر:

(الف) در مواردی که اصلاحات مشابهی در دیگر موافقت‌نامه‌های بین‌المللی موضوع بند (۱) این ماده صورت گرفته یا محتمل باشند، اصلاحیه در زمان انقضای دوره‌ای که مدت آن توسط دبیرکل تعیین خواهد گردید، لازم‌الاجرا شود، به‌گونه‌ای که در صورت امکان، لازم‌الاجرا شدن همزمان اصلاحیه و اصلاحاتی که پیشتر صورت گرفته یا احتمالاً در سایر موافقت‌نامه‌های مزبور صورت خواهد گرفت را تعیین نماید؛ با این حال، دوره مزبور کمتر از یک ماه نخواهد بود؛

(ب) طرف متعاهدی که اصلاحیه پیشنهادی را ارائه می نماید، می تواند در پیشنهاد خود، به منظور لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه، در صورت پذیرش، دوره‌ای با مدت بیش از سه ماه را مشخص نماید.

دفتر هیئت دولت

۱- یادداشت دبیرخانه: متن بند (۳) ماده (۱۴)، متضمن تغییر جزیی است که طبق پروتکل ارسالی به طرف‌های تحت عنوان اطلاعیه امین اسناد به شماره سی.ان.۲۲۹.۱۹۷۵. پیمان‌ها- ۸، مورخ ۱۸ سپتامبر ۱۹۷۵ (۲۷ شهریور ۱۳۵۴) در تاریخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۵ (۳۰ فروردین ۱۳۶۴) لازم‌الاجرا گردید.

۴- دبیرکل باید در اسرع وقت، تمامی طرف‌های متعاهد و همه کشورهای موضوع بند (۱) ماده (۶) را از هر اعتراضی که ممکن است از طرف‌های متعاهد نسبت به اصلاحیه پیشنهادی دریافت شود، مطلع نماید.

۵- چنانچه اصلاح پیشنهادی پیوستها پذیرفته تلقی نشود، اما حداقل یک طرف متعاهد غیر از طرف متعاهدی که اصلاحیه را پیشنهاد کرده است، اطلاعیه کتبی موافقت خود را با پیشنهاد به دبیرکل ارائه نموده باشد، جلسه‌ای متشکل از همه طرف‌های متعاهد و همه کشورهای موضوع بند (۱) ماده (۶) توسط دبیرکل، طی (۳) ماه پس از انقضای دوره سه ماهه‌ای تشکیل خواهد شد که طی آن، به موجب بند (۳) این ماده، اطلاعیه اعتراض باید نسبت به اصلاحیه ارائه شده باشد. دبیرکل همچنین می تواند نمایندگان زیر را به این جلسه دعوت نماید:

(الف) سازمانهای بین دولتی مرتبط با موضوعات حمل ونقل؛

(ب) سازمان‌های بین‌المللی غیردولتی که فعالیت‌های آن‌ها به طور مستقیم در ارتباط با حمل‌ونقل کالاهای خطرناک در قلمروهای طرف‌های متعاهد است.

۶- هر اصلاحیه مصوب بیش از نیمی از تعداد کل طرف‌های متعاهد در جلسه‌ای که طبق بند (۵) این ماده تشکیل شده است برای همه طرف‌های متعاهد، طبق تشریفات مورد توافق اکثریت طرف‌های متعاهد حاضر در آن جلسه، لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۱۵

علاوه بر اطلاعیه‌های پیش بینی شده در مواد (۱۳) و (۱۴)، دبیرکل سازمان ملل متحد کشورهای موضوع بند (۱) ماده (۶)، و کشورهایی را که به موجب بند (۲) ماده (۶) طرف متعاهد شناخته می شوند را از موارد زیر آگاه خواهد کرد:

(الف) امضاها، تصویب‌ها و الحاق‌ها طبق ماده (۶)؛

(ب) تاریخ‌هایی که در آن‌ها، این موافقت‌نامه و پیوست‌های آن طبق ماده (۷) لازم‌الاجرا می‌شود؛

(پ) ابطال اعمال موافقت‌نامه طبق ماده (۸)؛

(ت) فسخ موافقت‌نامه طبق ماده (۹)؛

(ث) ابطال اعمال موافقت‌نامه و اطلاعیه‌های دریافتی طبق ماده (۱۰)؛

(ج)اظهارنامه‌ها و اطلاعیه‌های دریافتی طبق بندهای (۱) و (۲) ماده (۱۲)؛

(چ) پذیرش و تاریخ لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه ها طبق ، بندهای (۳) و (۶) ماده (۱۴).

ماده ١٦

۱- تشریفات امضای این موافقت‌نامه دارای اعتبار، تأثیر و زمانی مشابه با خود موافقت‌نامه خواهد بود و بخش جدایی ناپذیر آن تلقی خواهد شد.

۲- به استثنای موارد مندرج در تشریفات امضا و موارد انجام شده طبق ماده (۱۲)، هیچ گونه قید تحدید تعهدی در این موافقت‌نامه مجاز نخواهد بود.

ماده ۱۷

پس از ۱۵ دسامبر ۱۹۵۷ (۲۴ آذر ۱۳۳۶) اصل این موافقت‌نامه نزد دبیرکل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد و وی نسخه‌های برابر اصل شده آن را برای هر یک از کشورهای موضوع بند (۱) ماده (۶) ارسال خواهد نمود.

برای گواهی مراتب بالا، امضاکنندگان زیر که به نحو مقتضی مجاز می باشند این موافقت‌نامه را امضا نموده‌اند.

دفتر هیئت دولت

این موافقت‌نامه در ژنو در روز سی‌اُم سپتامبر سال هزار و نهصد و پنجاه و هفت (۸ مهر ۱۳۳۶)، در یک نسخه واحد، به زبان‌های انگلیسی و فرانسوی برای متن موافقت‌نامه و به زبان فرانسوی برای پیوست‌ها تنظیم شد، که هر متن دارای اعتباری یکسان برای موافقت‌نامه می‌باشد.

از دبیرکل سازمان ملل متحد درخواست می‌گردد ترجمه معتبر پیوست‌ها را به زبان انگلیسی تهیه و آن را به نسخه‌های برابر اصل شده موضوع ماده (۱۷) پیوست نماید.

دفتر هیئت دولت

www.dotic.ir